

Thơ: Nguyễn Tâm Thường
Nhạc: Thanh Lâm

một nỗi băn khoăn

Trong đôi mắt tôi có nỗi buồn lặng
Trong đôi mắt tôi có sông đời mệt
lẽ như từng chiếc lá me rơi rơi trên đường chiều cô
mỏi, có hồn oán ghét ghen, có tham lam sau nụ cười chôn
quạnh. Trong cuộc sống tôi có nỗi buồn cam nín như ngôi mộ lặng
tình Trong cuộc sống tôi có ánh đèn hiu hắt, có thánh thiện đây
im trong những chiều hoang tím mong tìm tìm một chút ủi an. Ngày
che trong kinh chiều vội vã, bững bỡ: lời kinh không thiết tha. (Ngày)
mai đến giáo đường có tiếng ca tươi vui trẻ thơ Làm
mai đến giáo đường có bước chân yêu thương hồn nhiên Làm
sao tôi có thể hát với em một bài ca hy vọng? Ngày...
sao tôi có thể nói với...
...em Thập giá là niềm vui? Khi trong mắt
tôi là bãi trống mênh mông cỏ dại mọc hoang vu những xôn xao chập
chùng chập chùng thao thức băn khoăn. Ngày mai đến giáo đường trên bàn
thờ vẫn bông hoa dịu hiền và nến cháy hồn nhiên có em thơ đang
chờ đang chờ tôi thật thà.

thanh lam 13/13/2007